

Er det ikke et forkert sted at placere den? Vi skal da sørge for, at mest muligt af den bliver placeret i de lande, som har brug for den, og det gør vi ved at sikre, at der er et ordentligt og velfungerende økonomisk system i Danmark, så vi på den måde vedligeholder den ressourcebase, vi har. Hvis vi ikke bruger vore egne eksperter, hvis vi ikke bruger vore egne universiteter, og hvis vi ikke bruger vore egne konsulenter, har vi dem ikke længere, og så kan de hverken gøre noget til glæde for vores eget miljø eller hjælpe andre.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at stave til ø-k-o-l-o-g-i-s-k kredsløb. Det er ikke et økonomisk kredsløb, det er et økologisk kredsløb, der er kernen i økologien.

Hr. Niels J. Langkilde prøver at lægge det over til, at en meget vigtig del af vores udviklingsbistand og miljøbistand er det økonomiske kredsløb, og det er jeg helt uenig i. Bistanden skal alene gives ud fra, hvor der er brug for den, hvor den gør mest gavn og er mest effektiv, og den skal gives med de midler, der er bedst egnede. Derfor er jeg også enig i den udlægning, regeringen og SF har af punktet om den danske ressourcebase, for det er selvfølgelig vigtigt, at vi tager udgangspunkt i, hvad vi bedst kan gøre i de forskellige lande: Hvad har vi særlig gode muligheder for?

Men det, der ligger i det her, er jo også en bekræftelse af den praksis, man har haft, og det er det, der bekymrer os. Derfor så vi egentlig gerne, når det punkt er så valent, at den pind gik ud. Hellere det end begynde at bekræfte det, der nu er sagt her fra talerstolen af V og K, at det er en del af vores udviklings- og miljøbistand. Jeg synes, det er utrolig uheldigt, at den udlægning, som er bragt frem af Venstre og De Konservative, kan bekræftes.

Jeg kan måske ikke være det bekendt, fordi vi skal afslutte debatten, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille et spørgsmål. Jeg ved, at hr. Niels J. Langkilde blev lidt rystet over et besøg på en kemisk fabrik i Bangkok, som producerer nogle ting, der er forbudt herhjemme, og hvordan skal man egentlig forholde sig, når dansk erhvervsliv optræder på en sådan måde, at det egentlig skaber behov for yderligere miljøbistand i de udviklingslande, hvor vi gør en indsats gennem DANCED og Danida? Hvordan skal vi egentlig forholde os til det? Var det ikke

på tide, vi tog deres rolle og handlinger med ind i billedet? Jeg tænker f.eks. på den måde, man har opført sig på i forbindelse med regnskoven. De kunne måske give et særligt bidrag til at rette op på de skader, de har været med til at lave.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg prøver en gang til med hr. Bent Hindrup Andersen. Kan han finde en ko, der kan malkes, uden at den får noget at spise? Jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi kunne få navnet på racen, for det er det, det handler om: Vi skal sørge for, at der kan produceres noget, og så skal der noget ind, og der skal noget ud.

Med hensyn til kemiindustrien i Thailand er det rigtigt, at vi besøgte en virksomhed – ja, vi besøgte rent faktisk to, hr. Bent Hindrup Andersen besøgte den ene, og jeg besøgte den anden. I den, jeg besøgte, var indstillingen, og det blev også signaleret, da vi blev vist rundt: Vi er nødt til at bruge de samme produktionsregler, som vi gør i England og i Danmark og alle mulige andre steder, for vores kunder vil være sikre på, at varerne er af samme kvalitet. Vi har de samme ordentlige produktionsforhold her som andre steder.

En af konsekvenserne af internationaliseringen er jo, at virksomhederne tænker internationalt. De kan ikke holde til at få en Brent Spar eller en anden dum sag i nakken, fordi de misbruger forholdene et eller andet et sted, og vi skal hjælpe dem og sørge for, at man overalt producerer efter netop de regler, vi har. Det er en af ideerne i vores miljøbistand at udbrede de ideer, vi har om, at man producerer under ordentlige forhold, uanset hvor man lægger produktionen. Så kan det være, det af miljømæssige grunde er hensigtsmæssigt at lægge den et bestemt sted, fordi klimaet er sådan og sådan, eller fordi det rent økonomisk er mere hensigtsmæssigt, og det er helt i orden.

Vi går grundlæggende ind for frihandel, men heri ligger også, at der skal indregnes et miljøhensyn, så man ikke kan producere billigere et givet sted. Det er også en af grundene til, at vi skal have udvidet EU, så vi får Østlandene med, og det er en af grundene til, at vi har en stærk profil på det område. Miljøstandarder skal jo gerne være ens verden over.